

11-07-2026

มอร์นิง มูร์ลี

โอม ชานติ

บัปตาดา

มรฺบัน

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวาน เวลานี้ลูกแต่ละคนต้องคิดเกี่ยวกับตนเองและไม่ใช่อื่น เพราะตามละครนี้ ใครก็ตามทำอะไรจะได้ผลลัพธ์กลับคืนของสิ่งนั้น

คำถาม: ลูกดวงวิญญาณได้กลับมามีสำนึกรู้ในอะไรจากการกลายเป็นตริกาลดาร์ชี?

คำตอบ: ลูกดวงวิญญาณได้กลับมามีสำนึกรู้ว่าตั้งแต่เริ่มแล้วลูกอาศัยอยู่ในโลกที่ไม่มีตัวตนและลูกได้มาที่นี่เพื่อเล่นบทบาทของลูกในละครนี้ ลูกกลายเป็นนักแสดงหลักและได้เล่นบทบาทของ 84 ชาติเกิดของลูก เวลานี้ลูกได้มาอยู่เบื้องหน้าพ่อเป็นการส่วนตัวและแล้วลูกก็จะกลับบ้านกับท่าน ลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์และกลับบ้าน และแล้วก็ไปสู่ดินแดนของความสุข การละเล่นทั้งหมดนี้อยู่บนพื้นฐานของบาร์ด ลูกๆ ดวงวิญญาณได้กลับมามีสำนึกของทั้งหมดนี้ด้วยการกลายเป็นตริกาลดาร์ชี

เพลง: มีชีวิตอยู่ในหนทางของท่านและตายในหนทางของท่าน

โอม ชานติ ใครได้ร้องเพลงนี้? ลูกๆ ลูกๆ พุดอะไร? “บาบา เวลานี้เราต้องกลายเป็นพวงมาลัยรอบคอท่าน” ร่างเหล่านี้ต้องละทิ้งที่นี่ ลูกๆ รู้ว่าพ่อและเราดวงวิญญาณ ผู้เป็นลูกอาศัยอยู่ในดินแดนแห่งความสงบ ดินแดนนิพพาน พ่อพุดซ้ำแล้วซ้ำเล่า: มีศรัทธาว่าลูกแต่ละคนคือดวงวิญญาณ ลูกรู้ว่าเราดวงวิญญาณเป็นผู้อาศัยกับพ่อในดินแดนนิพพาน และแล้วเราก็ได้นำร่างที่แตกต่างกันมาใช้ขณะที่วนไปรอบวงจรของ 84 ชาติเกิด ลูกๆ รู้ว่าแท้จริงแล้วเราคือผู้อาศัยของอาณาเขตสูงสุด เวลานี้บาบาได้มาอีกครั้ง ลูกกำลังนั่งที่นี่และลูกก็สามารถเห็นว่าบาบากำลังนั่งอยู่เบื้องหน้าลูก ที่นี่ลูกมีความสัมพันธ์กับร่างที่มีตัวตนตั้งแต่เริ่มแล้วเราคือดวงวิญญาณและแล้วเราก็นำไปสู่ชีวิตของความสุขและแล้วของความทุกข์กับความสัมพันธ์ทางร่าง เวลานี้ลูกๆ ดวงวิญญาณกลับมาตริกาลดาร์ชี พ่อรู้รูปกาลเวลาทั้งสามและสามโลก ลูกรู้ถึงสิ่งเหล่านั้นด้วยเช่นกันตามลำดับกันไปตามความพยายามที่ลูกทำ ลูกต้องจดจำการศึกษาของลูก เวลานี้ลูกมีสำนึกนี้ บาบาอธิบายแล้วว่าลูกคือผู้อาศัยของโลกที่ไม่มีตัวตนด้วย และเวลานี้ลูกทำให้ตริกาลดาร์ชีโดยบัปตาดา ลูกรู้ว่าลูกคือนักแสดงหลักของละครนี้ เวลานี้ลูกมีความรู้ของทั้งละครในสติปัญญาของลูก ลูกจำได้ว่าลูกอยู่ในดินแดนแห่งความสุขเป็นเวลาครึ่งวงจร ราววันไม่ได้อยู่ที่นั่น เราดวงวิญญาณวนไปรอบวงจรเป็นเวลา 84 ชาติเกิดครบสมบูรณ์ เวลานี้พ่อกำลังนั่งอยู่เบื้องหน้าลูกเป็นการส่วนตัว เราจะทำตามศรัทธาของท่านและกลับบ้านกับท่าน เราจะจดจำท่านให้มากที่สุดเท่าที่เป็นไปได้ เมื่อลูกๆ กลับมาตริกาลดาร์ชีลูกควรคิดถึงสิ่งนี้ตลอดทั้งวัน พระเจ้าสูงสุดเหนือสิ่งใด พร้อมกับท่าน ลูกๆ เองก็อาศัยในสถานที่สูงสุดเหนือสิ่งใดด้วยเช่นกัน เวลานี้ลูกๆ จดจำบ้านของลูก เราจะกลับมาบริสุทธิ์และไปยังบ้านของดินแดนสูงสุดของเรา เมื่อพ่อชี้ว่าได้รับการกราบไหว้บูชา ขาเลียแกรมก็ได้รับการกราบไหว้บูชาด้วยเช่นกัน เพียงพ่อก่อนที่มากและชำระลูกดวงวิญญาณให้บริสุทธิ์ มีเพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่ชำระดวงวิญญาณให้บริสุทธิ์ ไม่มีใครอื่นสามารถชำระลูกให้บริสุทธิ์ได้ เวลานี้ลูกรู้ถึงการละเล่นของทั้งละคร ลูกเข้าใจว่าการละเล่นนี้อยู่บนพื้นฐานของบาร์ด ดังนั้นพ่อนั่งเบื้องหน้าลูกๆ เป็นการส่วนตัวและอธิบายแก่ลูก ดวงวิญญาณที่มีชีวิตทั้งหมดรู้ว่าบาบาคือมหาสมุทรแห่งความรู้ ลูกเคยเฝ้าแต่เรียกหาท่านในหนทางความเลื่อมใสศรัทธาและเฝ้าแต่ทำสัญญา: “บาบาเมื่อท่านมาเราจะทำตามคำแนะนำ

ของท่านอย่างแน่นอน” นี่ไม่ใช่เรื่องความสัมพันธ์ทางโลก ลูกต้องกลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ และใส่ใจเกี่ยวกับการทำตามคำแนะนำที่สูงส่งของพ่อผู้เดียวที่ไม่มีขีดจำกัด เราต้องรับฟังท่าน ท่านอธิบายแก่เราในวิธีที่ง่ายมาก ดวงตาที่สามของความรู้นี้ของลูกได้เปิดขึ้นมาแล้วในเวลานี้ ลูกมีความรู้ที่เวลานี้ พ่อและลูกๆ อยู่ในโลกที่ไม่มีตัวตน ที่นั่นไม่มีใครมีสำนึกของสิ่งนี้ เวลานี้พ่อกำลังเปิดเผยความลึกซึ้งของความลับของท่านแก่ลูกๆ ทั้งหมด ท่านผู้เดียวเท่านั้นคือมหาสมุทรแห่งความรู้ ไม่มีขุมทรัพย์ทางจิตอื่นที่กล่าวได้ว่าบาบา กำลังสอนเราดวงวิญญาณ ลูกรู้อะไรเวลานี้ ท่านได้บอกลูกครั้งแล้วครั้งเล่าว่า: กลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ! ดวงวิญญาณคือนักแสดงในละครนี้และกำลังเล่นบทบาท ของพวกเขา ฉัน ดวงวิญญาณนี้ ได้สวมเครื่องแต่งกาย นักแสดงเหล่านั้นเปลี่ยนเครื่องแต่งกายของพวกเขา ลูกๆ ดวงวิญญาณมาที่นี่จากโลกที่ไม่มีตัวตนและใช้ร่างกายที่เป็นเครื่องแต่งกายของลูก ผู้คนเหล่านั้นเพียงแต่เปลี่ยนเสื้อผ้าของพวกเขา บาบาได้มาแล้วอีกครั้งหนึ่งและกำลังสอนราชาโยคะแก่เราดวงวิญญาณ เวลานี้ลูกๆ เข้าใจว่าบาบาได้มาแล้วดังนั้นเราจะกลายเป็นผู้ช่วยของบาบาอย่างแน่นอน เราจะกลับมาริษธิ์และทำให้ทั้งบาร์ตริษธิ์ เราต้องทำตามศรัทธา ศรัทธาบอกว่า: จดจำพ่อ ผู้ใดก็ตามทำอะไรจะได้ผลตอบแทนของสิ่งนั้น ไม่ใช่ทุกคนจะมาและความพยายาม ผู้ที่ได้ทำความพยายามในวงจรที่แล้วจะทำเช่นนั้นอีกครั้ง เวลานี้ลูกต้องกลับบ้าน เหตุนี้เองลูกต้องทำความพยายามและกลับมาริษธิ์อย่างแน่นอน เราอาศัยอยู่ข้างบน ในโลกที่ไม่มีตัวตน เราได้ไปสวรรค์ก่อนและแล้วเราก็ลงบันไดมาเรื่อยๆ พ่ออธิบายแก่ชาวบาร์ตว่า พ่อมาในบาร์ตเท่านั้น ชาวบาร์ตจดจำท่านและเรียกหาท่านให้มาและทำให้พวกเขาบริษธิ์: มาใช้ร่างกายและมาสอนเราถึงวิธีทำกรรมที่สูงส่ง ชื่อของร่างกาย(ที่ท่านเข้ามาใช้)เป็นที่จดจำถูกเรียกว่า “พาหนะที่โชคดี” พ่อพูดว่า: พ่อเข้ามาในร่างกายที่ธรรมดา พ่อได้บอกสิ่งนี้แก่ลูกก่อนหน้านี้ด้วยเช่นกัน เวลานี้ลูกๆ ได้รับการจดจำว่าบาบาได้บอกสิ่งเดียวกันกับเราอย่างถูกต้องเช่นเมื่อ 5000 ปีที่แล้ว ไม่มีใครอื่นสามารถบอกสิ่งเหล่านี้แก่เราได้ เพียงพ่อเท่านั้นที่พูดว่า: พ่อเข้ามาในร่างกายนี้เมื่อ 5000 ปีที่แล้ว และอธิบายแก่ลูกแล้วด้วยเช่นกัน เวลานี้พ่อบอกลูกๆ อีกครั้งหนึ่ง: กลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ! เช่นที่นักแสดงในละครนั้นรู้ว่าพวกเขาต้องใส่เครื่องแต่งกายแบบใด และพวกเขาต้องเล่นบทบาทใด อย่างไรก็ตามพวกเขามีสำนึกที่เป็นร่าง นี่คือการเดินที่ไม่มีขีดจำกัดต้องกลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ! “ดั้งเดิมแล้วฉันคือดวงวิญญาณ เวลานี้บทบาทของฉันได้จบลง” พ่อนั่งอยู่เบื้องหน้าลูกเป็นการส่วนตัวและอธิบายทุกสิ่งแก่ลูก อย่าลืมสิ่งนี้ มายาสรางอุปสรรคมากมาย พ่ออธิบายว่า: ลูกต้องไม่ทำกรรมที่เป็นบาปใด แม้ว่าพายุนั้นจะเกิดขึ้นในจิตใจ ลูกต้องทดสอบตนเองว่า: อวัยวะประสาทสัมผัสทางร่างกายของฉันนั้นกลับมาชุกชนหรือไม่? ฉันสามารถเอาชนะตะณหาราคะได้ไหม? สิ่งนี้ง่ายดายอย่างยิ่งสำหรับลูก เราคือดวงวิญญาณ ลูกๆ ของพ่อเดียวกัน ลูกต้องมีโยคะกับพ่อ เมื่ออวัยวะประสาทสัมผัสทางร่างกายนั้นชุกชนสิ่งนั้นก็เช่นกันคือสำนึกที่เป็นร่าง อย่าได้เกรงกลัวใคร กลับมาปราศจากความกลัว ที่ใดก็ตามที่ลูกไปจงเป็นผู้สังเกตการณ์ที่ละวาง “ฉันคือดวงวิญญาณ” เวลานี้ลูกได้มารู้จักการละเล่นทั้งหมดแล้ว ได้เข้าไปสู่สติปัญญาของลูกว่าท่านคือพ่อที่สูงส่งเหนือสิ่งใด ท่านถูกกล่าวว่าเป็นจุด มีต้นไม้มองดวงวิญญาณในโลกที่ไม่มีตัวตน ต้นไม้ออกมาจากเมล็ดและแล้วใบไม้ก็ออกมาตามลำดับ เป็นเช่นเดียวกันที่นี่ ดวงวิญญาณลงมาจากข้างบนเรื่อยๆ ตามลำดับกันไป ไม่มีใครที่จะสามารถมองเห็นว่าดวงวิญญาณเข้ามาในร่างกายหรือออกไปจากร่างกายอย่างไร เวลานี้พ่ออธิบาย: ลูกดวงวิญญาณกลับมาไม่บริษธิ์ ดังนั้นจงทำให้ตัวของลูกบริษธิ์! พ่อที่นั่งนี้และอธิบายแก่ลูกผ่านผู้นี้ ท่านต้องพูดผ่านอวัยวะทางร่าง ถ้าวดวงวิญญาณนี้เป็นจุดที่จุดแสงเล็กที่ไม่อยู่ในร่างกายนี้ อวัยวะของร่างกายก็ไม่สามารถ

ทำอะไรได้ ดวงวิญญาณที่สดแสนเล็กเช่นนั้นก็มีพลังอย่างยิ่ง! ดวงวิญญาณนั้นมีความรู้ทั้งหมดนี้ พ่อคือมหาสมุทรแห่งความรู้และท่านนั่งที่นี้และอธิบายแก่ลูก ท่านมีความรู้ทั้งหมด บทบาทนี้ของท่านถูกกำหนดไว้แล้ว ลูกๆ ดวงวิญญาณมีบทบาทเป็นเวลา 84 ชาติเกิด ลูกเล่นบทของความทุกข์และความทุกข์ของลูก ลูกมีความยากลำบากอย่างมากในเวลาของความทุกข์ พ่อพูดว่า: พ่อไม่ได้กลับมาใช้ชาติเกิดใหม่ ลูกใช้ 84 ชาติเกิด พ่อไม่ได้ใช้พ่อมาและให้วิธีการที่ง่ายตายแก่ลูกที่จะจดจำพ่อเพื่อที่ลูกจะกลับมาบริสุทธิ์ ลูกเคยนั่งบนกองไฟของตัณหาหาคะมาเป็นเวลาครึ่งหนึ่งของวงจร และกลับมาตาโมประธาน พ่อพูดกับดวงวิญญาณเท่านั้น อวัยวะของดวงวิญญาณนั้นเล็กในตอนแรกและแล้วอวัยวะเหล่านั้นก็เติบโต ดวงวิญญาณไม่ได้เล็กลงหรือใหญ่ขึ้น ดวงวิญญาณนั้นพูดว่า: “โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ได้โปรดมา!” ดวงวิญญาณเรียกหาพ่อ พ่อพูดว่า: พ่อมาทุกวงจรเพื่อชำระลูกผู้ไม่บริสุทธิ์ให้บริสุทธิ์ เวลานั้นลูกเข้าใจว่าดวงวิญญาณมาและไปอย่างไร ผู้คนพยายามอย่างมากที่จะดูว่าดวงวิญญาณออกจากร่างของเขาไปอย่างไร แต่ไม่มีใครสามารถรู้สิ่งนี้เพราะดวงวิญญาณละเอียดอ่อนอย่างยิ่ง ดวงวิญญาณที่สดแสนเล็กมากมีบทบาทที่ใหญ่โตมาก เมล็ดมีความรู้ทั้งหมด นั่นคือเมล็ดที่ไม่มีชีวิต เมล็ดของต้นไทรนั้นเล็กมาก แต่ดูซิว่าต้นไม้ที่ออกมาจากเมล็ดนั้นใหญ่และสูงเพียงใด ลูกหลายต่อหลายคนต้องเคยเห็นต้นไทรในกัลกัตตา เป็นต้นไม้ที่ใหญ่มาก ฐานรากทั้งหมดเวลานี้ได้ผุพังไปแล้ว แต่ต้นไม้ก็ยังคงยืนต้นอยู่ได้ ก็เหมือนกันกับที่นี้ ไม่มีรากฐานของศาสนาเทพ เวลาคือสภาพของการเสื่อมโทรมของต้นไม้นี้อย่างสิ้นเชิงด้วย ลูกรู้สิ่งนี้ด้วยเช่นกัน และเหตุนี้เองลูกจึงบอกรัฐบาลว่าภายในเวลานั้นเวลานี้ลูกจะชำระโลกให้บริสุทธิ์อย่างแน่นอนและแสดงให้ทุกคนเห็น ผู้คนไม่เข้าใจสิ่งเหล่านี้ ลูกมีศรัทธาว่าลูกจะทำให้บาร์ดนี่กลับมาสูงส่งอีกครั้งอย่างแน่นอน และแล้วเมื่อนั้นที่โลกเสื่อมลงจะถูกทำลาย ทุกคนต้องการให้มีความสงบ ดวงวิญญาณก็กลับมาเห็นดเห็น้อยจากการเล่นบทบาทของพวกเขา และเหตุนี้เองพวกเขาจึงเรียกหา: “โอ ผู้ประทานความสงบ!” พวกเขาไม่เข้าใจว่าดวงวิญญาณคือตัวของความสงบ อย่างไรก็ตามดวงวิญญาณต้องทำการผ่านอวัยวะทางร่างกายที่นี้อย่างแน่นอน พวกเขาพูดว่า: “ให้ความสงบแก่เราเถิด!” ไม่มีใครรู้ว่าดินแดนแห่งความสงบแยกจากดินแดนแห่งความสุข มีมนุษย์เพียงน้อยนิดมากในดินแดนแห่งความสุข นั่นคือโลกที่บริสุทธิ์ ไม่มีใครร้องขอความสงบที่นั่น พวกเขามีการกระทำที่นั่นด้วย แต่ไม่มีความไม่สงบใดๆที่นั่น ดินแดนของการหลุดพ้นในชีวิตนั้นแยกแตกต่างกันกับดินแดนแห่งความสงบ ในยุคทองผู้ที่มีความสุขพร้อมกับความสงบ พวกเขาคงอยู่อย่างมั่งคั่งและพละการมั่งคั่งเสมอ เวลานั้นลูกรู้แล้วว่าสวรรค์ถูกเรียกว่าอะไร ไม่มีใครในโลกรู้ว่าสวรรค์คืออะไร ลักษณะมีและนารายณ์นี้คือลูกๆ ของพ่อ ใครได้ให้ความสุขแก่ลูกๆ เหล่านี้ ต้องมีใครบางคนที่ทำให้ความสุขแก่พวกเขา อาณาจักรของพวกเขา กำลังจะมาอีกครั้งหรือ? สวรรค์จะชำระอีกครั้งอย่างแน่นอน เมื่อลูกอยู่ในสวรรค์ลูกจะไม่พูดว่านรกจะชำระอีกครั้ง เวลานั้นลูกพูดว่าโลกใหม่ของความบริสุทธิ์ ความสงบและความสุขจะชำระอีกครั้ง นี่คือนิเวศของดินแดนแห่งความทุกข์ สิ่งนั้นถูกเรียกว่ายุคเหล็ก เคยมีโลกใหม่ที่เรียกว่าสวรรค์ ลูกมีความรู้ในสติปัญญาของลูก “เรากำลังกลายเป็นเทพอีกครั้งหนึ่งอย่างแท้จริง” นี่คือนิเวศและวัตถุประสงค์ของลูก “เรากำลังประกาศสิทธิในอาณาจักรแห่งสวรรค์อีกครั้ง เราจะประกาศสิทธิในมรดกของเราจากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดอย่างแน่นอน” จดจำสิ่งนี้เป็นอย่างดี “เราดวงวิญญาณอาศัยอยู่ที่นั่นและแล้วเราก็ลงมาที่นี้ เพื่อเล่นบทบาทของเรา เวลานั้นเราจำได้ว่าเราใช้ 84 ชาติเกิดอย่างไร” พ่ออธิบายแก่ลูกๆ บราห์มินผู้เป็นสิ่งสร้างที่เกิดจากปากของบราห์มา ลูกสามารถประกาศสิทธิในมรดกของลูกจากชีพบาบาโดยที่ไม่กลายเป็นบราห์มินและโดยที่ไม่กลายเป็นลูกของประชาบิดาบราห์มาได้อย่างไร? ประชาบิดาบราห์มาเป็น

รู้จักกันดีมาก การก่อตั้งโลกใหม่กระทำโดยผ่านบราห์มา ดังนั้น พวกเขาต้องเคยได้รับ
อาณาจักรของโลกใหม่อย่างแน่นอน ดินแดนของวิษณุได้มีการก่อตั้งผ่านบราห์มาเมื่อ 5000
ปีที่แล้ว เวลานี้สิ่งนั้นจะช้ารอย ลูกกำลังทำการเตรียมการเพื่อสิ่งนั้น ลูกบางคนก็ถามว่า:
“เราควรพิจารณาว่าละครยิ่งใหญ่มากกว่าหรือความพยายามของเรายิ่งใหญ่มากกว่า” ได้เคยอธิบาย
แล้วว่าลูกต้องทำความพยายามอย่างแน่นอน ลูกจะได้รับผลรางวัลของลูกได้อย่างไรถ้าลูก
ไม่ทำความพยายาม? ต้องทำความพยายามอย่างเต็มที่ เมื่อใครบางคนทำความพยายาม
อย่างดีมากก็ถูกกล่าวว่าความพยายามของเขาดีมากตามละคร และดังนั้นเขาจะได้รับ
สถานภาพที่ดี ความพยายามของเขานั้นจริงจังอย่างยิ่ง อย่างไรก็ตามขณะที่กำลังเคลื่อนไป
สถานภาพของบางคนก็ลดลง ครูปราห์มินรู้และผู้ที่มาหาครูปราห์มินก็รู้ด้วยเช่นกันว่าผู้หนึ่งผู้
นี้กำลังก้าวหน้าไปอย่างดี แต่ทุกวันนี้ไม่ได้มาที่นี่แล้ว บางคนก็พูดว่า: “ฉันไม่รู้สาเหตุใดสิ่งนี้
จึงไม่อยู่ในสติปัญญาของฉัน ฉันไม่สามารถจดจำบาบาได้เลย ฉันไม่สามารถอยู่ต่อไปได้”
จุดหมายปลายทางนั้นสูงมาก! พวกเขาได้เขียนสิ่งต่างๆ เช่นนั้น สิ่งหลักคือการกลับมา
ปราศจากกิเลส เป็นสิ่งที่ยากมากที่จะปล่อยวางจากกิเลส ลูกรู้ว่าเขาเคยมีพฤติกรรมเช่นนั้น
เป็นไปตามละคร อย่างที่เคยเป็นในวงจรที่แล้ว อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึก
ถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสदेกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ดูการละเล่นที่ไม่มีขีดจำกัดนี้โดยเป็นผู้สังเกตการณ์ที่ละวาง อย่าได้เกรงกลัวใคร เพื่อที่
จะกลับมาปราศจากความกลัว ทำให้บทเรียนของ “ฉันคือดวงวิญญาณ” มันคง

2. ตรวจสอบและทดสอบตนเองเพื่อดูว่าไม่มีอวัยวะประสาทสัมผัสทางร่างกายของลูกสร้างความ
ความขุ่นข้องหมองใจ ฉันได้อาชนะกิเลสของตัณหาราคะหรือไม่? ฉันกลับมามีสำนึกที่เป็นดวง
วิญญาณมากเพียงใด?

พร: ขอให้ลูกเป็นดวงวิญญาณที่มีโชคผู้ที่สัมผัสกับ 'ซุฮัก'(โชคของการมีสามี)
ที่แท้จริง โดยการมีสำนึกถึงพ่อผู้เดียว
ผู้ที่ได้ยิน แต่ไม่ได้ยินคำพูดของผู้อื่น ผู้ที่ไม่นำสำนึกของดวงวิญญาณอื่นเข้า
มาในความคิดหรือความฝันของพวกเขา นั่นคือ ผู้ที่ไม่ยอมจำนนต่อมนุษย์ที่มี
ร่างกายใดๆ และมีความตระหนักรู้ถึงการเป็นของพ่อผู้เดียวและไม่มีใครอื่น มี
การแต่มีดีที่ไม่วางใจของ 'ซุฮัก' กับพวกเขา เพียงผู้ที่มี 'ซุฮัก' ของเขา
ที่แท้จริงเท่านั้นที่จะมีโชค

คติพจน์: เพื่อที่จะทำให้สภาพของลูกสูงส่ง อันดับแรกจงสำรวจตนก่อนที่ลูกจะไปสู่
ภายนอก

*** โอม ชานติ ***

สัญญาณที่จะเฝ้าดูลอง: อยู่ในสภาพภูเขาไฟ และมีประสบการณ์การจดจำระลึกถึงที่มีพลัง

เมื่อลูกนำบางสิ่งใส่ลงไปในกองไฟ ชื่อ รูป และคุณสมบัติของสิ่งนั้นก็จะเปลี่ยนแปลงไป ใน

ทำนองเดียวกัน เมื่อลูกนำตัวเองใส่เข้าไปในไฟของการจดจำระลึกถึงพ่อ ลูกจะกลับมาได้
รับการเปลี่ยนแปลง จากมนุษย์ธรรมดา ลูกจะกลายเป็นบราห์มิน และจากบราห์มิน ลูกจะ
กลายเป็นนางฟ้า และแล้วกลายเป็นเทพ การเปลี่ยนแปลงเช่นนี้เกิดขึ้นในไฟของความรักนี้
ที่ไม่มีจิตสำนึกของตนเองหลงเหลืออยู่ และเหตุนี้เองการจดจำระลึกถึงนี้จึงถูกกล่าวว่าเป็น
รูปของภูเขไฟ